

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 6C/117/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3712211600
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Vašut
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2013:3712211600.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Považskej Bystrici, sudcom JUDr. Ladislavom Vašutom, v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, Pribinova ul. č. 25, Bratislava, právne zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, proti žalovanému Slovenskej republike, zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, v konaní o zaplatenie majetkovej škody vo výške 18.675,33 € a nemajetkovej ujmy vo výške 7.950,24 €, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a** .

Žalovanému náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Vo veci 6C 117/12 sa žalobca domáhal, aby súd medzitýmnym rozsudkom určil, že žalovaná zodpovedá za škodu, ktorá vznikla žalobcovi nesprávnym úradným postupom, pretože Okresný súd v Považskej Bystrici nerozhodol o žiadosti o vykonanie poverenia na vykonanie exekúcie v exekučnom konaní, vedenom pre pohľadávku žalobcu, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere č. 3520382, dlžníkovi S. G. a potom aby rozsudkom rozhodol tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi majetkovú škodu vo výške 1.418,53 € a nemajetkovú ujmu 283,71 €, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň, aby zaviazal žalovanú, zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania a právneho zastúpenia. Žalobu odôvodnil tým, že vzhľadom k tomu, že povinný S. G. neuhradil dobrovoľne žalobcovu pohľadávku, požiadal o exekúciu a súdny exekútor zaslal súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Konanie sa začalo 01. 08. 2009 a súd o žiadosti o udelenie poverenia rozhodol až 16. 08. 2010 tak, že žiadosť zamietol. K rozhodnutiu o žiadosti tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby, teda po 15-tich dňoch od doručenia žiadosti súdu, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu.

Žalobcovi vznikla majetková škoda v celkovej výške 1.418,53 €, ktorá predstavuje náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní, vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere. Okrem toho žiadal nemajetkovú ujmu, ktorá predstavuje 20 % z uplatňovanej istiny s príslušenstvom, za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie práv žalobcu, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a zamedzenie vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie.

Z rovnakého dôvodu žiadal vo veci 6C 133/12 vynesenie medzitýmneho rozsudku a priznanie majetkovej škody, ktorá predstavuje 4.422,75 € a nemajetkovej ujmy vo výške 884,55 €, čo je 20 % z majetkovej

škody. Odvolával sa na zmluvu o úvere č. 3204096, ktorú uzatvoril s O. T. a na vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu.

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 15. 07. 2010 a súd o žiadosti rozhodol tak, že ju zamietol 30. 01. 2011.

Vo veci Okresného súdu v Považskej Bystrici 6C 137/12 žiadal žalobca o vydanie medzitýmneho rozsudku a potom o vydanie rozsudku, ktorým bude žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi majetkovú škodu vo výške 2.825,92 € a nemajetkovú ujmu 565,18 € a náhradu trov konania a právneho zastúpenia. Úverová zmluva č. 302000279 bola uzavretá s dlžníkom Z. L. a na základe vykonateľného rozhodnutia rozhodcovského súdu požiadal exekútor o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 22. 02. 2011. Žiadosť bola zamietnutá 19. 03. 2012.

Vo veci 6C 148/12 sa žalobca domáhal vydania medzitýmneho rozsudku a potom priznania majetkovej škody 3.020,01 € a nemajetkovej ujmy, ktorá predstavuje 20 % z uplatňovanej istiny 604,- €. Odvolával sa na úverovú zmluvu č. 302000325, uzavretú s K. I.C. a na vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 15. 05. 2012 a súd o nej rozhodol až 17. 08. 2012.

Vo veci 6C 151/12 žiadal žalobca po vydaní medzitýmneho rozsudku, priznať majetkovú škodu 1.626,74 € a nemajetkovú ujmu 325,35 €, ktorá predstavuje 20 % z uplatňovanej istiny. Odvolával sa na úverovú zmluvu č. 302000946, uzavretú s U. D. a na vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie mala byť súdu doručená 06. 07. 2011 a žiadosť bola rozhodnutím zamietnutá 08. 12. 2011.

Vo veci 6C 156/12 žiadal žalobca medzitýmny rozsudok a potom priznanie majetkovej škody vo výške 125,- € a nemajetkovej ujmy vo výške 685,97 €.

Majetkovú škodu určil tak, že žiadal náklady na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca, pomocou informačného systému v sume 70,- €, na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40,- € a na administratívne spracovanie textov, urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, sumu na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde 15,- €. Nemajetkovú ujmu vypočítal tak, že žiadal 55,- € za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

Poukázal na úverovú zmluvu č. 3203632, ktorú uzatvoril s W. S. a na vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Žiadosť na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 09. 08. 2009 a súd žiadosť zamietol až 16. 08. 2010.

Vo veci 6C 157/12 sa po vydaní medzitýmneho rozsudku žalobca domáhal priznania majetkovej škody vo výške 125,- € a nemajetkovej ujmy 354,05 €, z rovnakého dôvodu ako v predchádzajúcom návrhu, keď sa odvolával na úverovú zmluvu, ktorú pod č. 3203703 uzatvoril s dlžníčkou Y. E. a na vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Poukázal na to, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 05. 02. 2010 a súd žiadosť zamietol 16. 08. 2010. Dôvod náhrady bol uvedený tak, ako vo veci 6C 156/12.

Vo veci 6C 158/12 sa žalobca po vydaní medzitýmneho rozsudku domáhal náhrady majetkovej škody vo výške 125,- € a nemajetkovej ujmy vo výške 267,38 €. Odvolával sa na úverovú zmluvu č. 3203805, ktorú uzatvoril s W. D. a na vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Poukázal na to, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 24. 03. 2010 a súd žiadosť zamietol 16. 08. 2010. Dôvod náhrady bol uvedený tak, ako vo veci 6C 156/12.

Vo veci 6C 159/12 žiadal žalobca po vydaní medzitýmneho rozsudku náhradu majetkovej škody vo výške 125,- € a nemajetkovej ujmy vo výške 333,76 €. Dôvod bol uvedený ako vo veci 6C 156/12 a odvolával sa na úverovú zmluvu č. 3203394, ktorú uzavrel s U. Z. a na vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 30. 07. 2010 a súd ju zamietol 27. 01. 2011.

Vo veci 6C 160/12 sa žalobca po vydaní medzitýmneho rozsudku domáhal náhrady majetkovej škody vo výške 957,37 € a nemajetkovej ujmy vo výške 191,47 €, pričom majetková škoda predstavuje istinu

s príslušenstvom, ktorú žiadal v exekučnom konaní vymôcť a nemajetková ujma 20 % z uvedenej istiny. Odvolal sa na zmluvu o úvere 3203884, uzavretú s O. O. a na vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Poukázal na to, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 16. 03. 2010 a súd žiadosť zamietol až 16. 08. 2010.

Vo veci 6C 162/12 žiadal žalobca po vydaní medzitimného rozsudku priznať náhradu majetkovej škody vo výške 1.802,06 €, čo predstavuje istinu, ktorú žiadal v exekučnom konaní a nemajetkovú ujmu, ktorá predstavuje 20 % z tejto istiny vo výške 360,41 €. Odvolával sa na úverovú zmluvu č. 3203911, uzavretú s X. I. a na vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu, pričom návrh na súd bol podaný 05. 03. 2010 a žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná 05. 03. 2010 a zamietnutá 16. 08. 2010.

Vo veci 6C 164/12 po vydaní medzitimného rozsudku žiadal žalobca majetkovú škodu vo výške 125,- € a nemajetkovú ujmu 283,98 €, pričom výšku uplatnených nárokov odôvodnil rovnako ako vo veci 6C 156/12. Odvolával sa na úverovú zmluvu č. 3203834, uzavretú s O. G. a na vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Poukázal na to, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 15. 03. 2010 a súd o nej rozhodol až 16. 08. 2010.

Vo veci 6C 167/12 po vydaní medzitimného rozsudku žiadal žalobca náhradu majetkovej škody vo výške 125,- € a nemajetkovej ujmy vo výške 381,71 €, ktorú odôvodnil rovnako ako vo veci 6C 156/12. Poukázal na úverovú zmluvu č. 3203996, uzavretú s O. D. a na vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 15. 10. 2010 a žiadosť bola zamietnutá 10. 05. 2011.

Vo veci 6C 169/12 žiadal žalobca po vydaní medzitimného rozsudku priznať náhradu majetkovej škody vo výške 125,- € a nemajetkovej ujmy vo výške 260,- €. Výšku nárokov odôvodnil rovnako ako vo veci 6C 156/12.

Poukázal na úverovú zmluvu č. 3204077, uzavretú s P. P., na vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu a na to, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 19. 05. 2011 a k jej zamietnutiu došlo 07. 10. 2011.

Vo veci 6C 171/12 žiadal žalobca po vydaní medzitimného rozsudku priznať náhradu majetkovej škody vo výške 125,- € a nemajetkovej ujmy vo výške 361,42 €. Výšku náhrad odôvodnil rovnako ako vo veci 6C 156/12. Poukázal na úverovú zmluvu č. 3204143, uzavretú so Š. D. a na vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 19. 07. 2010 a zamietnutá bola 31. 01. 2011.

Vo veci 6C 181/12 žiadal žalobca po vynesení medzitimného rozsudku priznať náhradu majetkovej škody vo výške 125,- € a nemajetkovej ujmy vo výške 520,01 €, pričom žiadosť odôvodnil rovnako ako vo veci 6C 156/12. Uviedol, že úverovú zmluvu uzatvoril pod č. 3202656 s C. I. a poukázal na vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručil súdu 07. 11. 2009 a k zamietnutiu žiadosti došlo 16. 08. 2010.

Vo veci 3C 113/12 žiadal žalobca okrem vydania medzitimného rozsudku aj náhradu majetkovej škody vo výške 341,28 €, čo predstavuje náhradu istiny s príslušenstvom a nemajetkovú ujmu vo výške 68,26 €, čo je 20 % z uplatňovanej istiny. Poukázal na úverovú zmluvu č. 3520504, uzavretú s G. X. a na vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Tiež na to, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 03. 08. 2010 a súd žiadosť zamietol 30. 01. 2011.

Vo veci Okresného súdu v Považskej Bystrici 3C 124/12 žiadal po vynesení medzitimného rozsudku žalobca, aby súd zaviazal žalovaného nahradiť mu majetkovú škodu vo výške 710,67 €, predstavujúcu istinu s príslušenstvom a nemajetkovú ujmu 142,13 €, čo je 20 % z uplatňovanej istiny. Poukázal na úverovú zmluvu č. 302001083, ktorú uzatvoril s A. P. a na vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručil exekútor súdu 14. 05. 2012 a súd uvedenú žiadosť zamietol 17. 08. 2012.

Vo veci 4C 156/12 žiadal žalobca po vynesení medzitýmneho rozsudku náhradu majetkovej škody v sume 125,- € a nemajetkovú ujmu v sume 317,17 €. Výšku náhrady odôvodnil rovnako ako vo veci 6C 156/12.

Poukázal na úverovú zmluvu 3203691, uzavretú s I. O. a na vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 19. 05. 2011 a zamietnutá súdom 07. 11. 2011.

Vo veci 7C 146/12 žiadal žalobca po vynesení medzitýmneho rozsudku priznať náhradu majetkovej škody vo výške 125,- € a nemajetkovej ujmy vo výške 538,45 €. Výšku náhrady odôvodnil rovnako ako vo veci 6C 156/12.

Poukázal na úverovú zmluvu č. 302000719, ktorú uzatvoril so S. P. a na vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 06. 07. 2011 a zamietnutá 23. 04. 2012.

Vo veci 6C 180/12 žiadal žalobca po vynesení medzitýmneho rozsudku priznať náhradu majetkovej škody vo výške 175,- € a nemajetkovej ujmy vo výške 221,28 €.

V tomto konaní poukázal na úverovú zmluvu č. 3201285, uzavretú s A. O.. Súdu vyčítal, že v rozpore so zákonom nerozhodol o návrhu oprávneného na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu. Majetkovú škodu špecifikoval tak, že na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov, pomocou informačného systému vynaložil sumu 70,- €, na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40,- €, na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom sumu 50,- € a na administratívne spravovanie textov, urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15,- €. Nemajetkovú ujmu špecifikoval tak, že za každý mesiac omeškania pri rozhodovaní súdu žiadal 55,- €.

Horeuvedené veci súd spojil a sú vedené pod spis. zn. 6C 117/12. Žalobca v horeuvedených veciach poukázal na to, že veci nevykazovali prvky nadmernej právnej zložitosti.

Pretože predmetom žalôb je aj námietka žalobcu a žiadosť o vylúčenie sudcov Okresného súdu v Považskej Bystrici z prejednávania a rozhodovania vecí, súd vyzval uznesením zo dňa 12. 10. 2012, č.k. 6C 117/2012-9 právneho zástupcu žalobcu, aby do 15 dní od doručenia uznesenia, doplnil neúplné podanie a uviedol proti ktorým sudcom Okresného súdu v Považskej Bystrici námietky zaujatosti smerujú, uviedol dôvod pre ktorý majú byť títo sudcovia vylúčení a kedy sa žalobca o dôvode vylúčenia dozvedel. Uvedené uznesenie bolo právnomu zástupcovi žalobcov doručené dňa 17. 10. 2012, spolu s uznesením na zaplatenie súdneho poplatku za námietku zaujatosti.

Dňa 02. 11. 2012 doručil právny zástupca žalobcu súdu odvolanie proti uzneseniu o zaplatení súdneho poplatku za vznesenú námietku zaujatosti, v ktorom uviedol že nepodal súdu námietku zaujatosti podľa § 15a ods. 1 O.s.p. a spoplatňovanie fiktívneho návrhu je preto bezpredmetné.

Vzhľadom k tomu, že právny zástupca žalobcu neuviedol proti ktorým sudcom Okresného súdu v Považskej Bystrici vznáša námietku zaujatosti a námietku nekonkretizoval, súd na námietku zaujatosti naďalej neprihliadal.

Žalovaný v písomnom vyjadrení uviedol, že nezákonnosť úradného postupu okresného súdu vidí v spojených veciach žalobca: 1/ v tom, že súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom ustanovenej lehote, 2/ v tom, že rozhodnutím zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a 3/ v tom, že k rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia došlo po uplynutí zákonom ustanovenej doby.

Poukázal na to, že žalobca uviedol, že napriek tomu, že veci nevykazovali prvky nadmernej právnej zložitosti a ani si nevyžadovali takú spoluprácu účastníkov konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu vo veci, došlo v namietaných exekučných konaniach k uvedeným skutočnostiam. Týmto postupom malo byť žalobcovi zabránené, aby boli jeho pohľadávky voči dlžníkom uspokojené a tým došlo k oslabeniu ich vymožiteľnosti, ak nie k ich zániku.

Žaloby podané právnym zástupcom žalobcu považuje žalovaná za zmätočné podania preto, lebo v jednotlivých žalobách sa vyskytujú viaceré nedostatky, napr. nie sú uvedené spisové značky príslušných exekučných konaní, ktoré sú vedené na súde, chýbajú relevantné údaje ako dátumy doručenia podaní na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci a dátumy kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody v jednotlivých prípadoch. Vo všeobecnosti žalovaná namietala, že žalobca nepriložil ani jeden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval vôbec existenciu predmetného exekučného konania, vznik skutočnej škody, nemajetkovej ujmy, atď. Žalobca síce uviedol časť dôkazov, najmä odkazuje na exekučný spis, ale v skutočnosti prenáša dôkaznú povinnosť na súd, napriek tomu, že dôkazné bremeno je na ňom. Zdôraznila, že tvrdenie žalobcu, že nemá vedomosť o spisových značkách ním uvádzaných exekučných konaní sa nezakladá na pravde, má charakter klamlivého a zavádzajúceho tvrdenia, pretože sám žalobca uvádza, že mu boli doručené uznesenia exekučného súdu o zmene súdneho exekútora, pričom tieto uznesenia museli byť v súlade s právnymi predpismi upravujúcimi náležitosti súdnych rozhodnutí, označené spisovými značkami dotknutých exekučných konaní.

Navrhla súdu, aby postupoval v súlade s ustanovením § 43 ods. 1 O.s.p.

Zároveň uviedla, že nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody. Jednak žalobca namietá nezákonné konanie v podobe nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom ustanovenej lehote, ale zároveň namietá nesprávny úradný postup v podobe prietahov. Žalobca uvádza aj rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, čo by sa mohlo vysvetliť ako namietanie nezákonného rozhodnutia. Z takto formulovaných žalôb nie je jednoznačne jasné, na základe akého titulu si žalobca uplatňuje škodu, keďže v žalobách sa tieto tituly prelínajú a žalobca jednoznačne neuvádza, z ktorého titulu si uplatňuje svoj nárok. Nie je zrejmé, či si žalobca uplatňuje nárok z titulu nesprávneho úradného postupu, z dôvodu prietahov, z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia, alebo z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote.

Čo sa týka uvádzaných prietahov v konaní, žalovaný uviedol, že žalobca uvádza kroky, ktoré podnikol na odstránenie prietahov iba v žalobách týkajúcich sa exekučných konaní, v ktorých boli zamietnuté žiadosti o vydanie poverenia. V ostatných dvoch typoch žalôb neuvádza aké kroky podnikol na odstránenie neželaného stavu. Žiadosti a informácie o stave konania nie je možné považovať za riadny prostriedok, ktorý by smeroval k zabráneniu tvrdených prietahov a k ich účinnému odstráneniu. Žalobca neuviedol ani po vyžiadanej súčinnosti v rámci predbežného prerokovania zo strany žalovanej, či využil možnosť podania sťažnosti na zbytočné prietahy v príslušných konaniach predsedovi súdu, resp. možnosť podania ústavnej sťažnosti. Činnosť charakteru podávania žiadostí o informáciu o stave konania, nie je možné považovať za aktívny postoj žalobcu vo veci, v záujme účinného odstránenia prietahov.

Žalovaná má za to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu a túto právomoc má iba predseda súdu, alebo Ústavný súd SR.

Poukázala na to, že prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody jej boli doručené 23. 04. 2012 a vzhľadom k tomu, že už 12. 10. 2012 bola časť žalôb spojená je zrejmé, že žalobca žaloby nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty, ale skôr.

Svojich práv sa na súde teda domáhal skôr, ako mu to dovoľuje zákon a preto ide o predčasne uplatnený nárok na súde. Žalobca neposkytoval žalovanej súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, o ktorého prerokovanie sám požiadal. Ministerstvo spravodlivosti SR ako orgán príslušný preto nárok žalobcu nepovažuje za predbežne prerokovaný.

Podmienky úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody, sú podľa zákona č. 514/2003 Z.z. nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Na to, aby bol štát zodpovedný za vzniknutú škodu, musia byť splnené všetky tri podmienky.

K otázke nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom ustanovenej lehote, žalovaná uviedla, že všeobecným predpokladom na zmenu exekútora je žiadosť oprávneného na zmenu súdneho exekútora, spolu s uvedením súdneho exekútora ktorý má nahradiť pôvodného exekútora. V praxi je zaužívaný model, v zmysle ktorého exekučný súd po dôjdení žiadosti o zmenu súdneho exekútora, predloží žiadosť pôvodnému súdnemu exekútorovi na vyjadrenie a na vyčíslenie doterajších trov a na zaslanie príslušného exekútorskeho spisu za účelom realizácie povinnosti vyplývajúcej exekučnému súdu zo zákona a vec postúpi novému exekútorovi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie poverený pôvodne.

Pripustila, že v niektorých prípadoch mohol exekučný súd rozhodnúť po uplynutí zákonom stanovenej 30-dňovej lehoty od doručenia takéhoto návrhu, najmä v prípadoch ak pôvodný súdny exekútor neposkytol exekučnému súdu plnú súčinnosť. V takých prípadoch exekučný súd objektívne nemohol dodržať zákonnú 30-dňovú lehotu na rozhodnutie o návrhu žalobcu, ako oprávneného na zmenu

súdneho exekútora tak, aby v tejto lehote rozhodol aj o trovách exekúcie pôvodného súdneho exekútora a súčasne postúpil novému súdnemu exekútorovi exekučný spis pôvodného súdneho exekútora. V prípadoch podozrenia, že exekučný súd nekonal o návrhoch žalobcu ako oprávneného na zmenu súdneho exekútora, žalobcovi nič nebránilo využiť účinný prostriedok nápravy, ktorým bolo podanie sťažnosti predsedovi príslušného súdu, proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Ak žalobca tento prostriedok nápravy nevyužil, zanedbal svoju všeobecnú preventívnu povinnosť podľa ustanovenia § 415 Občianskeho zákonníka, keďže si nepočínal tak, aby nedošlo ku škode na jeho majetku.

Vzhľadom na povahu úkonu, zákonom ustanovenú lehotu, lehotu v ktorej sa rozhodlo, nečinnosť žalobcu i nevyhnutnosť vykonať pred, resp. súčasne s rozhodnutím i iné úkony, nie je možné nerozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v lehote ustanovenej zákonom považovať za zbytočné prieťahy a teda za nesprávny úradný postup. Poukázala aj na to, že pôvodný súdny exekútor vykonáva úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora, resp. do doručenia uznesenia o zmene súdneho exekútora pôvodnému exekútorovi, to znamená že v súvislosti s nerozhodnutím súdu nemohlo dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody, pretože pôvodný súdny exekútor mal a mohol pokračovať vo vymáhaní pohľadávky, na ktorú mal poverenie s ohľadom na zachovanie kontinuity konania.

Čo sa týka rozhodnutí súdu, ktorými bol návrh na vydanie poverenia po zákonom stanovenej lehote zamietnutý, žalovaná uviedla, že podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená bolo zrušené, alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 44 ods. 2 exekučného poriadku účinného od 01. 06. 2011, súd preskúmava žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul, ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/99 Z.z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúmava. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie, alebo návrhu na vykonanie exekúcie, alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/. Ak súd zistí rozpor žiadosti, alebo návrhu, alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Z uvedeného je podľa žalovanej zrejmé, že pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, je okrem iného nevyhnutné, aby nezákonnosť rozhodnutia bola konštatovaná príslušným orgánom, ktorý toto už právoplatné rozhodnutie z dôvodu nezákonnosti zmení, alebo zruší v príslušnom konaní o opravnom prostriedku podanom proti rozhodnutiu. Táto podmienka nepochybne nie je v prípadoch zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie namietaným žalobcom splnená. Predmetné rozhodnutia okresného súdu nie je možné považovať za nezákonné a zároveň ich nezákonnosť nie je možné posudzovať v tomto konaní. Otázkou správnosti postupu pri rozhodovaní o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia, taktiež nie je namieste posudzovať. Ide o namietanie samotného rozhodnutia, preto nie je možné hovoriť o nesprávnom úradnom postupe. 15-dňová lehota stanovená v § 44 ods. 2 exekučného poriadku, sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o vydanie poverenia. Týka sa prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu. Ak ho súd nepoverí 15-dňová lehota neplatí a ani sa logicky nedá predpokladať, že by to bol zámer zákonodarcu keďže ide o zložitý proces posudzovania žiadosti o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu.

Poukázala na to, že v zmysle rozhodnutia Ústavného súdu SR z 03. 03. 2011, č.k. IV.US 60/2011-13 a uznesení Najvyššieho súdu SR, spis. zn. 3Cdo 146/2011, 3MCdo 11/2010 a 5Cdo 291/2010, má vnútroštátny súd povinnosť ex offo preskúmavať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky, rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy a to v takom rozsahu, v akom mu to umožňujú vnútroštátne procesné pravidlá v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. V takomto prípade prináleží vnútroštátnemu súdu vyvodiť všetky dôsledky, ktoré z toho podľa daného vnútroštátneho práva vyplývajú s cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol prípadne nekalou doložkou viazaný. Podľa názoru ústavného súdu v okolnostiach daného prípadu z uvedeného vyplýva, že pokiaľ je podmienka existencie vnútroštátneho práva prikazujúceho za určitých okolností prieskum materiálnej stránky rozhodcovského rozsudku, v rámci rozhodovania o návrhu na výkon rozhodcovského rozsudku splnená, potom postup všeobecného súdu, ktorý z toho vyvodí dôsledky vyplývajúce zo slovenského právneho poriadku je legitímny.

Otázku, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, garantované v článku 48 ods. 2 Ústavy SR, je kompetentný preskúmať Ústavný súd, ktorý ju v súlade so svojou ustálenou judikatúrou preskúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, najmä podľa troch základných kritérií, zložitost' veci, správanie účastníka a postup súdu.

Podľa názoru žalovanej efektívnosť a rýchlosť súdneho konania nie je oprávnený preskúmať súd v konaní o náhrade škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z., ale len Ústavný súd SR na podklade ústavnej sťažnosti, resp. predseda príslušného súdu na podklade sťažnosti na prietahy.

Pokiaľ sa žalobca v žalobách domáhal náhrady materiálnej škody, túto v žiadnej žalobe nešpecifikoval a nepreukázal. Nárok, ktorý si uplatnil je možné považovať za hypotetický. Nepreukázal či materiálna škoda predstavuje skutočnú škodu, alebo ušlý zisk a neprodukoval žiadne dôkazy preukazujúce škodu pri každej individuálnej pohľadávke.

Požadovať paušálnu sumu za činnosti všeobecne uvedené v žalobách je nesprávne a účelové.

Žalobca nepreukázal existenciu dlžníka ako úplný základ pre preukázanie toho čoho sa domáha, nepreukázal existenciu právoplatného rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia a nepreukázal ani to, že jeho pohľadávka sa stala nevymožiteľnou.

Nepreukázal teda ani vznik škody, ani jej výšku.

Čo sa týka nemajetkovej ujmy, táto sa priznáva podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v prípade, že iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením, vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch ak nie je možné uspokojiť ju inak. Podľa ods. 3 sa výška nemajetkovej ujmy v peniazoch určuje s prihliadnutím najmä na osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie v ktorom žije a pracuje, závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti za ktorých k nej došlo, závažnosť následkov ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote a závažnosť následkov ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Uviedol, že nie je možné vychádzať z paušálnej sumy 55,- € za mesiac, alebo 20 % z materiálnej škody ktorú žiadal priznať, a že výšku nemajetkovej ujmy je potrebné v každom prípade skúmať osobitne. Okrem toho odškodnenie právnickej osoby za nemajetkovú ujmu spôsobenú prípadnými prietahmi v konaní, nie je možné vzťahovať na fyzické osoby, ktoré sa na činnosti právnickej osoby nejakým spôsobom zúčastňujú, lebo im nevzniká ujma priamo. Pokiaľ sa žalobca odvoláva na zánik podnikateľských aktivít a podnikateľských plánov, tieto bližšie nekonkretizoval a ich existenciu nie je možné preveriť.

Žalobca zároveň nepreukázal, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadostučinením. Toto zo žalobných návrhov nevyplýva a z toho dôvodu podľa názoru žalovanej, nie je preukázaný vznik nemajetkovej ujmy ako ani to, že by sa mala poskytnúť jej náhrada v peniazoch.

Z viacerých prípadov, ktoré sa na verejnosť dostali je možné konštatovať, že praktiky žalobcu a žalobca sám sú vnímané verejnosťou negatívne a boli predmetom záujmu európskej komisie. V iných konaniach súdy konštatovali porušenie práv spotrebiteľa a v konečnom dôsledku práve podnikateľská činnosť žalobcu podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci. Žalobca je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúc slabé finančné a právne vedomie nízkopríjmových osôb.

V takomto prípade musí súd pozornejšie skúmať akékoľvek podanie žalobcu a to najmä v prípade návrhu na vykonanie exekúcie, kde v prípade žalobcu automaticky nastáva zvýšené riziko ohrozenia, alebo porušenia práva spotrebiteľa. To má vplyv aj na otázku samotného posúdenia nesprávneho úradného postupu, keďže súdy v prípade posudzovania návrhu žalobcu na vykonanie exekúcie musia obzvlášť opatrne zvažovať či poverenie vydajú, alebo nevydajú, s čím je spojená vyššia časová náročnosť vykonania procesného úkonu súdom.

Žalobca nepreukázal porušenie právnej povinnosti žalovaného, výšku škody, dôvod na priznanie nemajetkovej ujmy a preto žalovaný žiadal žalobu zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením žalôb a písomného vyjadrenia žalovanej, návrhu na prerušenie konania, sťažnosti ktorú zaslal právny zástupca žalobcu Ústavnému súdu SR, spisov Okresného súdu v Považskej Bystrici 8Er 782/11, 7Er 865/12, 4Er 202/11, 7Er 97/12, 8Er 867/11, 8Er 630/09, 4Er 106/10, 5Er 786/11, 4Er 654/10, 8Er 784/11, 4Er 788/11, 10Er 269/10, 4Er 794/10, 3Er 786/11, 10Er 620/10, 8Er 210/06, 10Er 800/09, 4Er 785/11, 5Er 867/12, 7Er 777/12, 7Er 866/11 a zistil tento skutkový stav:

Vo veci Okresného súdu v Považskej Bystrici 8Er 782/11, bola súdu doručená žiadosť na udelenia poverenia na výkon exekúcie oprávneného Pohotovosti, s.r.o. Bratislava, proti povinnému S. G. dňa 03. 08. 2011 a dňa 19. 09. 2011 bola žiadosť zamietnutá s odôvodnením, že exekútor ktorý žiadal o udelenie poverenia je bývalým zamestnancom oprávneného. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 14. 10. 2011.

Vo veci Okresného súdu v Považskej Bystrici 3Er 865/12, oprávneného Pohotovosti, s.r.o. Bratislava, proti povinnej O. T., bola žiadosť exekútora o udelenie poverenia na výkon exekúcie súdu doručená 13. 08. 2012 a zamietnutá 08. 10. 2012. Krajský súd v Trenčíne v odvolacom konaní uznesenie Okresného súdu v Považskej Bystrici dňa 31. 05. 2013 potvrdil.

Vo veci Okresného súdu v Považskej Bystrici 4Er 202/11, oprávneného Pohotovosti, s.r.o. Bratislava, proti povinnému Z. L., bola žiadosť exekútora o udelenia poverenia na výkon exekúcie súdu doručená 16. 03. 2011 a dňa 08. 04. 2011 bola žiadosť zamietnutá.

Vo veci Okresného súdu v Považskej Bystrici 7Er 97/12, oprávneného Pohotovosti, s.r.o. Bratislava, proti povinnému K. I., bola žiadosť exekútora o udelenie poverenia na výkon exekúcie súdu doručená 24. 07. 2012 a 30. 07. 2012 bola zamietnutá.

Vo veci Okresného súdu v Považskej Bystrici 8Er 867/11, oprávneného Pohotovosti, s.r.o. Bratislava, proti povinnému U. D., bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na výkon exekúcie súdu doručená 25. 08. 2011 a dňa 04. 11. 2011 bola zamietnutá.

Proti zamietavému uzneseniu podal oprávnený odvolanie a Krajský súd v Trenčíne rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdil.

Vo veci Okresného súdu v Považskej Bystrici 8Er 630/09, oprávneného Pohotovosti, s.r.o. Bratislava, proti povinnej W. S., bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na výkon exekúcie súdu doručená 25. 09. 2009 a dňa 30. 04. 2010 bola zamietnutá. Vo veci bolo podané odvolanie a Krajský súd v Trenčíne 28. 01. 2011 odvolacie konanie zastavil.

Vo veci Okresného súdu v Považskej Bystrici 4Er 106/10, oprávneného Pohotovosti, s.r.o. Bratislava, proti povinnej Y. E., bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na výkon exekúcie súdu doručená 18. 02. 2010 a 29. 04. 2010 bola zamietnutá. Proti uzneseniu Okresného súdu v Považskej Bystrici bolo podané odvolanie a Krajský súd v Trenčíne rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdil.

Vo veci Okresného súdu v Považskej Bystrici 5Er 786/11, oprávneného Pohotovosti, s.r.o. Bratislava, proti povinnej W. D., bola žiadosť súdneho exekútora na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súdu doručená 03. 08. 2011 a dňa 16. 08. 2011 bola zamietnutá.

Vo veci Okresného súdu v Považskej Bystrici 4Er 654/10, oprávneného Pohotovosti, s.r.o. Bratislava, proti povinnému U. Z., bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na výkon exekúcie súdu doručená 03. 10. 2010 a dňa 09. 12. 2010 bola zamietnutá.

Vo veci Okresného súdu v Považskej Bystrici 8Er 784/11, oprávneného Pohotovosti, s.r.o. Bratislava, proti povinnému O. O., bola žiadosť súdneho exekútora o udelenia poverenia na výkon exekúcie, súdu doručená 03. 08. 2011 a 08. 08. 2011 bola zamietnutá.

Vo veci Okresného súdu v Považskej Bystrici 4Er 788/11, oprávneného Pohotovosti, s.r.o. Bratislava, proti povinnej X. I., bola žiadosť súdneho exekútora na udelenie poverenia na výkon exekúcie súdu doručená 03. 08. 2011 a dňa 22. 08. 2011 bola zamietnutá.

Vo veci Okresného súdu v Považskej Bystrici 10Er 269/10, oprávneného Pohotovosti, s.r.o. Bratislava, proti povinnému O. G., bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na výkon exekúcie súdu doručená 26. 04. 2010 a 04. 06. 2010 bola zamietnutá. Bolo podané odvolanie, ktoré neskôr oprávnený zobral späť.

Vo veci Okresného súdu v Považskej Bystrici 4Er 794/10, oprávneného Pohotovosti, s.r.o. Bratislava, proti povinnému O. D., bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súdu doručená 10. 12. 2010 a dňa 06. 04. 2011 bola zamietnutá.

Vo veci Okresného súdu v Považskej Bystrici 3Er 786/11, oprávneného Pohotovosti, s.r.o. Bratislava, proti povinnej P. P., bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na výkon exekúcie súdu doručená 03. 08. 2011 a 12. 09. 2011 bola zamietnutá.

Vo veci Okresného súdu v Považskej Bystrici 10Er 620/10, oprávneného Pohotovosti, s.r.o. Bratislava, proti povinnému Š. D., bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na výkon exekúcie súdu doručená 23. 09. 2010 a 06. 10. 2010 bola zamietnutá.

Vo veci Okresného súdu v Považskej Bystrici 10Er 800/09, oprávneného Pohotovosti, s.r.o. Bratislava, proti povinnej C. I., bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súdu doručená 24. 11. 2009 a 05. 02. 2010 bola zamietnutá.

Vo veci Okresného súdu v Považskej Bystrici 4Er 785/11, oprávneného Pohotovosti, s.r.o. Bratislava, proti povinnej I. O., bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na výkon exekúcie súdu doručená 03. 08. 2011 a 12. 10. 2011 bola zamietnutá.

Vo veci Okresného súdu v Považskej Bystrici 5Er 867/12, oprávneného Pohotovosti, s.r.o. Bratislava, proti povinnej G. X., bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na výkon exekúcie súdu doručená 13. 08. 2012 a zamietnutá 23. 08. 2012.

Vo veci Okresného súdu v Považskej Bystrici 7Er 777/12, oprávneného Pohotovosti, s.r.o. Bratislava, proti povinnému A. P., bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na výkon exekúcie súdu doručená 19. 07. 2012 a zamietnutá 31. 07. 2012. Proti uzneseniu okresného súdu podal oprávnený odvolanie a Krajský súd v Trenčíne 28. 03. 2013 rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdil.

Vo veci Okresného súdu v Považskej Bystrici 7Er 866/11, oprávneného Pohotovosti, s.r.o. Bratislava, proti povinnému S. P., bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na výkon exekúcie súdu doručená 25. 08. 2011 a dňa 26. 08. 2011 bola zamietnutá.

Vo veci Okresného súdu v Považskej Bystrici 8Er 210/06, oprávneného Pohotovosti, s.r.o. Bratislava, proti povinnému A. O., bol návrh oprávneného na zmenu exekútora doručený súdu 20. 09. 2010 a zamietnutý 04. 02. 2011.

Ani v jednom z horeuvedených konaní nepodal oprávnený ani súdny exekútor sťažnosť predsedovi súdu na prieťahy v konaní a ani sťažnosť Ústavnému súdu SR na prieťahy v konaní.

Podľa § 44 ods. 2 exekučného poriadku platného od 01. 06. 2010 do 31. 05. 2011, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie, alebo návrhu na vykonanie exekúcie, alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúcie. Táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/. Ak súd zistí rozpor v žiadosti, alebo návrhu, alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 44 ods. 2 exekučného poriadku platného od 01. 06. 2011, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul; ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 Zákona č. 231/1999 Z.z., o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, alebo návrhu na vykonanie exekúcie, alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/. Ak súd zistí rozpor žiadosti, alebo návrhu, alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na výkon exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 44 ods. 8 exekučného poriadku platného od 01. 12. 2006, oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu, podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d/ Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, v znení účinnom v čase podania návrhu na zmenu exekútora (ďalej len Zákon č. 514/2003 Z.z.), štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa ods. 2 sa zodpovednosti podľa ods. 1 nemožno zbaviť.

Podľa § 5 ods. 1 uvedeného zákona, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1 zákona, ak tento zákon neustanovuje inak právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená bolo zrušené, alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd ktorý rozhoduje o náhrade škody je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa ods. 2 právo podľa ods. 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa ods. 4 ak bola škoda spôsobená rozhodnutím orgánu verejnej moci, ktorým orgán verejnej moci prekročil svoju právomoc, nie je zrušenie alebo zmena rozhodnutia pre nezákonnosť podmienkou uplatnenia nároku na náhradu škody

Podľa § 9 ods. 1 zákona, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon, alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa ods. 2 právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa zásad občianskeho súdneho konania, je dôkazné bremeno v konaní na žalobcovi.

Ani v jednej z prejednávanych vecí, okrem veci vedenej pod spis. zn. 6C 180/12 (8Er 210/06), neboli preukázané také prietahy v konaní o udelenie poverenia na výkon exekúcie, ako uvádza v žalobných návrhoch právny zástupca žalobcu.

Ani v jednej z uvedených vecí nebolo vydané poverenie tak, ako to má na mysli exekučný poriadok. Všetky žiadosti o udelenie poverenia boli zamietnuté a teda 15-dňová lehota, na ktorú sa právny zástupca žalobcu v žalobe odvoláva, dodržaná byť nemusela.

V konaniach nebolo preukázané, že sa žalobca ako oprávnený v exekučných konaniach informoval na to, čo sa s exekučnými vecami deje. Nebolo preukázané ani to, že by Ústavný súd SR, alebo predseda Okresného súdu v Považskej Bystrici rozhodol o tom, že v žalovaných konaniach sa sudcovia dopustili prietahov.

Rovnako vo veci Okresného súdu v Považskej Bystrici 8Er 210/06, kde súd rozhodoval o návrhu oprávneného na zmenu exekútora, nebolo zistené, že by Ústavný súd SR, alebo predseda Okresného súdu v Považskej Bystrici vyslovil, že došlo k prietahom v konaní.

V prípade, že by sa súd dopustil nesprávneho úradného postupu, pretože by nevydal rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prietahov, bolo povinnosťou žalobcu preukazovať škodu, ktorá mu bola spôsobená. Nemôže sa jednať o fiktívnu škodu, ale o skutočnú škodu, alebo ušlý zisk. Na výpočet materiálnej škody použil žalobca tri spôsoby. Prvý je, že žiada aby ako materiálna škoda mu bola priznaná istina s príslušenstvom, pričom sa jedná o úplne inú sumu ako je suma, ktorá je predmetom exekučného konania. V druhom prípade špecifikuje majetkovú škodu ako účelne vynaložené náklady spojené s jeho činnosťou, vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej, pričom v niektorých prípadoch majetkovú škodu určil vo výške 125,- € a v niektorých vo výške 175,- € a v jednom prípade majetkovú škodu vyčísluje ako účelne vynaložené náklady spojené s jeho činnosťou, uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom.

Nemajetkovú ujmu v prípadoch, keď majetkovú škodu určil ako istinu s príslušenstvom, vypočítal vo výške 20 % z uvedenej istiny. V prípadoch keď majetkovú škodu určil ako účelne vynaložené náklady, žiadal 55,- € za každý mesiac omeškania.

Škoda uplatnená žalobcom nebola v konaní preukázaná a preto súd považoval za povinnosť žalobu žalobcu zamietnuť.

Žalovaný bol v konaní úspešný a podľa § 142 ods. 1 O.s.p. má právo na náhradu trov konania a právneho zastúpenia. Náhradu nežiadal preto súd vyslovil, že mu náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd Trenčín, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.